

ת"פ 49782/04/22 - מ.ע. אמין שירותי מוסכים בע"מ, ריאן מוחמד נגד המחלקה להנחיית, מוסמכי היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"פ 49782-04-22 מ.ע. אמין שירותי מוסכים בע"מ ואח' נ' המחלקה להנחיית תובעים מוסמכי היועץ המשפטי לממשלה

בפני כבוד השופטת אפרת פינק
המערים

1. מ.ע. אמין שירותי מוסכים בע"מ
2. ריאן מוחמד ע"י ב"כ עו"ד אוהד חן

נגד
המשיבה

המחלקה להנחיית
מוסמכי היועץ המשפטי לממשלה ע"י עו"ד אמיר ברק בעל
הסמכה מאת היועץ המשפטי לממשלה

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטת בית משפט השלום בכפר סבא (כבוד השופט אביב שרון) בב"נ 33990-05-21 מיום 5.1.22, המורה על הפסקת שימוש וסגירת העסק במקרקעין הידועים כגוש 8897, חלקה 20 בשטח של כ-4,000 מ"ר בשוב כפר ברא (להלן - "המקרקעין").

מבוא

- נגד המבקשים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של שימוש אסור במקרקעין והפרת חובת פיקוח, זאת לאחר שביקשו להישפט בעקבות קנס מנהלי שהושת עליהם (תפ"ב 53742-03-21). בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למתן צו שיפוטי להפסקת שימוש ולסגירת המקום.
- עניינם של כתב האישום והבקשה למתן צו שיפוטי להפסקת שימוש ולסגירת המקום בהפעלת חניון ומוסך לתיקון אוטובוסים, הכולל סככה בת שתי קומות ששטחה כ-945 מ"ר ושני מבנים בשטח של כ-30 מ"ר ושל כ-17 מ"ר. המקרקעין היו בשליטת המבקשת במועד הרלוונטי והמבקש היה מנהלה הפעיל של המבקשת.
- בית משפט השלום, בהחלטתו הנזכרת מיום 5.1.22, קבע כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למבקשים. כן קבע בית המשפט, כי המבקשים לא הוכיחו את טענותיהם בדבר אכיפה בררנית או בדבר קיומו של הליך לקבלת אישור לשימוש במקום. מכאן, קבע בית המשפט כי יש להפסיק את השימוש האסור והוציא את הצו האמור. על מנת לאפשר למבקשים התארגנות, קבע בית המשפט כי הצו ייכנס לתוקף תוך 60 ימים, משמע ביום 5.3.22.
- המבקשים הגישו ביום 1.3.22 בקשה לעיכוב ביצוע הצו השיפוטי. בית משפט השלום דחה את הבקשה, בהחלטה מיום 9.3.22, תוך שקבע כי לא הוצגו טעמים מיוחדים המצדיקים את עיכוב הביצוע.

עמוד 1

נקבע כי הטענה בדבר הליך הסדרה לא הוכחה, כי מקומן של טענות בדבר אכיפה מפלה בהליך הערעור, וכי אין בכוונה להגיע להסדר דיוני כדי לגרוע מנימוקי ההחלטה בדבר מתן הצו.

5. המבקשים הגישו ביום 23.3.22 ערעור על ההחלטה הנזכרת מיום 5.1.22 (עתפ"ב 49591-03-22). המבקשים טענו כי הצו מהווה עונש, אף שעדיין עומדת להם חזקת החפות, ולמרות שאין כל סיכון במקום. כן טענו כי הבקשה למתן צו הוגשה בשיהוי ניכר, שכן החקירה החלה לפני שנים רבות. עוד טענו המבקשים כי לא ניתן פרק זמן הולם להתארגנות, וכי בית המשפט התעלם בהחלטתו מבעיות תכנוניות קיימות, לרבות קשיי הוכחת בעלות, ומהעובדה כי הם מספקים שירותים חיוניים ומצויים בהליך תכנון. עוד הוסיפו וטענו כי יש למנות את מניין הימים להגשת הערעור ממועד ההחלטה בבקשה לעיכוב ביצוע הצו, כלומר מיום 9.3.22.

המשיבה טענה, לעומת זאת, כי טענות הערעור מופנות נגד הצו, ולא כלפי דחיית הבקשה לעיכוב הביצוע, ומכאן כי הערעור הוגש באיחור. עוד טענה, כי חלף זמן רב מאז החלו הליכי האכיפה וניתן היה להיערך להעתקת מקום העסק. לטענתה, גם אין בטענה בדבר קושי בהוכחת בעלות כדי להוות עילה להתערבות. לענין הטענות המשיגות על ההחלטה שלא לעכב את ביצוע הצו, טענה המשיבה, כי לא הוצגו נימוקים מיוחדים לכך, ולפיכך יש לדחות. לטענתה, גם אין בקידום הליכים תכנוניים כדי לבסס עילה לעיכוב הביצוע.

בית המשפט (כבוד השופט מיכאל קרשן) הורה על מחיקת הערעור ביום 13.4.22, וזאת בשל חלוף המועד להגשת הערעור על ההחלטה מיום 5.1.22. עוד קבע כי אין למנות את מניין הימים ממועד ההחלטה בבקשה לעיין מחדש. בקשה להארכת מועד להגשת ערעור שהוגשה באותו יום, נדחתה משום שניתן פסק דין, תוך שנקבע כי על המבקשים להגיש הבקשה בהליך חדש (החלטת כבוד השופט מיכאל קרשן מיום 13.4.22).

6. הבקשה שלפניי הוגשה ביום 27.4.22, וזאת מבלי שהערעור או נימוקי ערעור צורפה לה. המבקשים טענו כי ערעור לא הוגש במועד בשל משא ומתן בין הצדדים. כן טענו, כי יש למנות את המועד להגשת הערעור מיום מתן ההחלטה בבקשה לעיין מחדש ולעיכוב ביצוע הצו. לחלופין טענו, כי ממועד מתן ההחלטה הראשונה, 5.1.22, חלפו 30 ימים בלבד, ואין לראות בכך איחור ניכר. מכאן עתרו להתיר הארכת מועד להגשת הערעור.

המשיבה חזרה על טענותיה לענין המועד המתאים להגשת הערעור, משמע מניין הימים ממתן ההחלטה הדוחה את הצו. כן טענה, כי עיקר ההידברות בין הצדדים התקיימה לאחר המועד האחרון להגשת הערעור, והיא אינה מהווה עילה להארכת מועד להגשת הערעור.

דין והכרעה

7. לא השתכנעתי כי מתקיימים התנאים להארכת מועד להגשת ערעור.

8. לפי סעיף 199 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, התקופה להגשת ערעור היא 45 ימים מיום מתן פסק הדין. סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי מסמיך את בית המשפט לאפשר ארכה להגשת הערעור. בהחלטה אם לאפשר ארכה להגשת ערעור, על בית המשפט לשקול את חשיבות הכלל בדבר סופיות הדין, ואת הצורך בשמירה על וודאות ויציבות המשפט, תוך ניהול יעיל של המערכת השיפוטית (בש"פ 2301/16 **שחאדה נ' מדינת ישראל** (22.3.16); ע"פ 4946/07 **מקלדה נ' מדינת ישראל** (19.2.09)).

אכן, בהליכים פליליים, בשונה מהליכים אזרחיים, אין דרישה להצגת "טעמים מיוחדים" להצדקת מתן ארכה. עם זאת,

בית המשפט לא ייעתר לבקשת ארכה ללא "טעם ממשי המניח את הדעת". בין היתר ישקול בית המשפט את משך האיחור, ההצדקות המוצגות לכך, וסיכויי הלכאוריים של הערעור (בש"פ 6843/21 **זברק נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה "ישובי הברון"** (9.11.21); בש"פ 5439/14 **אלאטרש נ' מדינת ישראל** (17.08.14); בש"פ 5988/06 **נגר נ' מדינת ישראל** (25.7.06); בש"פ 3480/06 **נגר נ' מדינת ישראל** (25.6.06)).

9. כאן המקום להעיר, כי לא נהיר כלל שיש להחיל על בקשת להארכת מועד שעניינה בצו הפסקה שיפוטי את הכללים המקלים החלים בערעור פלילי, אולם, לשם הזהירות, לא נבחנה בקשה זו באספקלריה של "טעמים מיוחדים".

10. בית משפט זה (כבוד השופט מיכאל קרשן) כבר קבע, כי הערעור מכיוון נגד ההחלטה מיום 5.1.22, ומכאן שיש למנות הימים ממועד זה. משהתקבלה החלטה שיפוטית בעניין זה, לא היה מקום לשוב ולהידרש לשאלה זו. מעבר לצורך יאמר, כי המבקשים משיגים, הלכה למעשה, על ההחלטה למתן צו שיפוטי להפסקת שימוש ולסגירת מקום. בנסיבות אלו, לא ניתן למנות את התקופה להגשת הערעור מיום מתן ההחלטה בבקשה לעיכוב ביצוע, משמע מיום 9.3.22. יתר על כן, גם אם יש לראות בהחלטה בבקשה לעיכוב ביצוע משום החלטה בבקשה לעיון חוזר, כטענת המבקשים, לא היה מקום למנות את התקופה ממועד זה. בהקשר זה כבר נפסק, כי אין לאפשר לבעלי דין להגיש בקשות לעיון חוזר המאריכות את המועדים בדרך של "הנשמה מלאכותית" המאפשרת להשיג על החלטה לאחר חלוף המועד להגשת ערעור (בש"פ 4806/18 **מדינת ישראל נ' דוד** (28.6.18); בש"פ 5881/15 **מדינת ישראל נ' פישר** (15.12.15)).

11. המועד האחרון להגשת הערעור חלף באמצע חודש פברואר, ומכאן שהערעור הוגש באיחור של למעלה מחודש. מדובר באיחור שאינו זניח כלל ועיקר, וככלל אין להתירו (**עניין זברק**, לעיל; בש"פ 3373/19 **ג'בן נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה גליל מזרחי** (28.5.19); בש"פ 6125/09 **רבין נ' מדינת ישראל** (11.8.09)).

12. למעשה, הנימוק היחיד שהוצג לאיחור הוא במשא ומתן בין הצדדים, ואין מדובר בנימוק מספק כלל ועיקר. כתב האישום הוגש בחודש מרץ 2021, משמע - לפני למעלה משנה, והיה לצדדים די זמן להידבר.

13. למרות שנימוקי הערעור לא הוגשו יחד עם הבקשה, אומר כי גם סיכויי הלכאוריים של הערעור (שהוגש בעתפ"ב 49591-03-22) - אינם גבוהים. אין כל מניעה לבקש צו הפסקה שיפוטי במקביל להליך פלילי, שכן תכלית הצו היא מניעת המשך ביצוע עבירות במקרקעין בזמן המשפט, ולא עוגש ביחס לפעולות שכבר בוצעו. (רע"פ 543/12 **מסיבות אחים כץ בע"מ נ' מדינת ישראל** (29.4.12); רע"פ 3584/11 **יד שלום נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה חבל מודיעין** (17.7.11)). יתר על כן, כבר נפסק, כי אין די בשהיו כדי להצדיק ביטול צו הפסקה שיפוטי (רע"פ 707/17 **נבון נ' מדינת ישראל** (19.3.17); **עניין יד שלום**, לעיל). גם בטענות בדבר הוכחת בעלות על המקרקעין אין כדי לסייע למבקשים, שכן כתב האישום עניינו בשימוש במקרקעין שלא בהתאם לייעודם. הטענה בדבר אספקת שירותים חיוניים לציבור הרחב היא טענה עובדתית אשר הועלתה לראשונה בהודעת הערעור, ודי בכך על מנת לדחותה (ע"פ 7164/10 **ג'אן נ' מדינת ישראל** (1.12.11)). גם כאן, מעבר לצורך יאמר כי לא נהיר כלל שמוסך הוא בגדר שירות חיוני.

14. גם לא מצאתי ממש באשר לטענות לעניין דחיית הבקשה לעיכוב ביצוע הצו.

לפי סעיף 254ט(ד)(1) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה - 1965, בית המשפט יעכב ביצוע צו הפסקה שיפוטי בהתקיים טעמים מיוחדים בלבד, ואם נוכח כי העבודה האסורה או השימוש האסור אינם מסכנים את הציבור. חלפה שנה מאז הגשת כתב האישום והמבקשים יכולים היו להתארגן בתקופה זו. למעשה, לא נטען ולא הונחה כל תשתית כי המבקשים

פועלים לקידום התארגנות או שהשלמתה קרובה. לעניין הליכי ההסדרה, הציגו המבקשים מסמך לפיו הוגשה בקשה להיתר, אך אין בו כדי להוכיח כי אישורים נמצאים בהישג יד, ואף עולה ממנו כי הליכי ההסדרה, ככל שיקודמו, צפויים להימשך זמן רב (רע"פ 1288/04 **נימר נ' יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה ירושלים** (9.3.04)). מכאן, שלא הונחה תשתית בדבר קיומם של "טעמים מיוחדים" המצדיקים את עיכוב הביצוע.

15. לאור כל האמור, אין מקום להיעתר לבקשה להארכת מועד להגשת ערעור, ולפיכך, הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור - נדחית.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' סיוון תשפ"ב, 02 יוני 2022, בהעדר הצדדים.